

Prijateljica iz Belfasta me potakla da razmislim o svojoj molitvi za ovaj advent. Tema koja me zaokuplja ovih dana je ta da kraljevstvo nebesko pripada djeci. A i u Narniju su išla djeca. Nešto ima u tome. Sa razlogom su Isus, C. S. Lewis i mala Tezera govorili o potrebi da budemo kao djeca. Narnija je poput molitve, ona nije samo mašta. Ona nas, kao i molitva, vodi u tajne Neba. Narnija je jako izazovna, i iz nje ne izlaziš isti, već malo zreliji i mudriji. Zašto djeca idu u Narniju? Zašto je Aslan nekima od njih rekao da neće više doći u Narniju "jer su preveliki"? Iskreno, nemam pojma. No znam da smo kao dijete spremni rasti, istraživati. Kao dijete Oca na Nebu, imam povjerenje da On sve vodi, i ne moram sve razumjeti, jer ni ne mogu. Narnija me uči da su Božji putevi doista iznad mojih, no i daje mi nadu da je "Bog na potezu", On ima plan. Kao što je to i pokazao prije 2000. godina kad je Isus došao na svijet. I tako, na kraju osim razmišljanja, odlučila sam i napisati svoju molitvu, molitvu Nebeskom Ocu:

"Kraljevstvo nebesko pripada djeci jer je nebeski Kralj došao na svijet kao dijete."

Oče, udijeli mi milost da se uvijek divim tvojoj Veličini i Ljepoti, te mi pomozi mi da se sve vise prepustam vodstvu tvoje ljubavi i providnosti.
I kad god mi ovaj svijet postane prestran,
Ti budi moj odmor i utočište i pronađi mi potporu u toj muci.

Daj da nikad ne zaboravim da sam samo dijete vođeno tvojom milosrdnom rukom. No, kada vidim da te odbacuju u najmanjoj braci tvojoj, daj mi milost da te ja u njima volim. I Oče, uči me da gledam na nebeske stvari već prisutne tu na zemlji da ne previdim prisutnost tvoje milosti u sitnicama svakodnevnog života. A dok u molitvi gledam na Tvoje Sveti Lice uči me da prepoznajem svijet kako se zrcali u tvom pogledu da i ja mogu jednog dana gledati kako ti gledaš i ljubiti kako ti ljubiš.

Amen.